

"मीठे बच्चे- अन्तर्मुखी भएर आफ्नो कल्याणको बारेमा ख्याल गर । घुमफिर गर्न जाँदा एकान्तमा विचार सागर मन्थर गर, आफैसँग सोध- म सधैं हर्षित रहन्छु ?"

प्रश्न:- दयावान् बाबाका बच्चाहरूले स्वयम्प्रति कुनचाहिँ दया गर्नुपर्छ ?

उत्तर:- जसरी बाबालाई दया आउँछ- मेरा बच्चाहरू काँडाबाट फूल बनून्, बाबाले बच्चाहरूलाई फूल बनाउने कति मेहनत गर्नुहुन्छ, त्यस्तै तिमी बच्चाहरूलाई पनि स्वयम्प्रति दया (तरस) आउनुपर्छ । हामीले बाबालाई बोलायौं- हे पतित-पावन आउनुहोस्, फूल बनाउनुहोस्, अब उहाँ आउनुभएको छ भने के हामी फूल नबन्ने त ! दया आएमा नै देही-अभिमानी रहनेछन् । बाबाले जे सुनाउनुहुन्छ, त्यसलाई धारण गर्नेछन् ।

ओम् शान्ति । यो त बच्चाहरूले बुझेका छन् कि उहाँ बाबा पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, सतगुरु पनि हुनुहुन्छ । त्यसैले बाबा बच्चाहरूसँग सोध्नुहुन्छ- तिमी यहाँ जब आउँछौ भने यी लक्ष्मी-नारायण र सिँडीको चित्रलाई देख्ने गर्छौ ? जब दुवैलाई देख्छौ भने लक्ष्य-उद्देश्य र सारा चक्र बुद्धिमा आउनेछ, हामी देवता बनेर फेरि यसरी नै सिँडी उत्रिदै आएका हौ । यो ज्ञान तिमी बच्चाहरूलाई नै मिल्छ । तिमी हौ विद्यार्थी । लक्ष्य-उद्देश्य सामुन्ने खडा छ । जो कोही आए पनि उनलाई सम्झाऊ- यो लक्ष्य-उद्देश्य हो । यस पढाइबाट यस्ता देवी-देवता बन्नेछौ । फेरि ८४ जन्मको सिँडी उत्रिन्छौ, फेरि दोहोर्न्याउनुपर्छ (रिपीट गर्नुपर्छ) । धेरै सजिलो ज्ञान छ, फेरि पनि पढ्दा पढ्दै फेल किन हुन्छौ ? त्यस भौतिक पढाइभन्दा पनि यो ईश्वरीय पढाइ एकदम सहज छ । लक्ष्य-उद्देश्य र ८४ जन्मको चक्र एकदम सामुन्ने खडा छ । यी दुवै चित्र आगन्तुक कक्ष (भिजिटिङ्ग रूम)मा पनि हुनुपर्छ । सेवा गर्नको लागि सेवाको हतियार पनि हुनुपर्छ । सारा ज्ञान यसमा नै छ । यो पुरुषार्थ पनि हामीले अहिले गर्छौ । सतोप्रधान बन्नको लागि धेरै मेहनत गर्नु छ । यसमा अन्तर्मुखी भएर विचार सागर मन्थन गर्नु छ । घुमफिर गर्न जाँदा पनि बुद्धिमा यही हुनुपर्छ । नम्बरवार छन्, यो त बाबाले जान्नुहुन्छ । कसैले राम्रोसँग बुझ्दछन् भने अवश्य पुरुषार्थ गर्छन् होला, आफ्नो कल्याणको लागि । हरेक विद्यार्थीले सम्भन्धन्- यसले राम्रोसँग पढ्छ । स्वयम् पढ्दैन् भने आफूलाई नै नोक्सान गर्छन् । आफूलाई त केही लायक बनाउनुपर्छ । तिमी पनि विद्यार्थी हौ, त्यो पनि बेहदको बाबाको ! यी ब्रह्मा पनि पढ्छन् । यो लक्ष्मी-नारायण हो पद (मर्तवा) र सिँडी हो ८४ जन्मको चक्रको । यो पहिलो नम्बरको जन्म, यो अन्तिम नम्बरको जन्म । तिमी देवता बन्नेछौ । भित्र आउने बित्तिकै सामुन्ने लक्ष्य-उद्देश्य र सिँडीको बारेमा सम्झाऊ । सधैं आएर यिनीहरूको सामुन्ने बसेमा स्मृति आउनेछ । तिम्रो बुद्धिमा छ- बेहदका बाबाले हामीलाई सम्झाइरहनुभएको छ । सारा चक्रको ज्ञान तिम्रो बुद्धिमा भरिपूर्ण छ, त्यसैले हर्षित रहनुपर्छ । स्वयम्सँग सोध्नुपर्छ- मेरो त्यो अवस्था किन रहँदैन् ? के कारण छ जसले गर्दा हर्षित रहनमा मुश्किल हुन्छ ? जसले चित्र बनाउँछन् उनको बुद्धिमा पनि होला- यो हाम्रो भविष्य पद हो, यो हाम्रो लक्ष्य-उद्देश्य हो र यो ८४ जन्मको चक्र हो । गायन पनि छ- सहज राजयोग । त्यो त बाबा दिनहुँ सम्झाइरहनुहुन्छ- तिमी बेहद बाबाका बच्चा हौ, त्यसैले स्वर्गको वर्सा त अवश्य लिनुपर्छ । सारा चक्रको रहस्य पनि सम्झाइएको छ भने त्यो याद गर्नुपर्छ, अनि फेरि कुराकानी गर्ने आचरण (मेनर्स) पनि राम्रो हुनुपर्छ । चलन पनि धेरै राम्रो हुनुपर्छ । हिँड्दा-डुल्दा, कामकाज गर्दा बुद्धिमा केवल यही रहोस्- हामी बाबाको पासमा पढ्नको लागि आएका छौ । यो ज्ञानले तिमीलाई साथमा लिएर जानेछ । पढाइ त सहज छ । तर यदि पूरा पढेनौ भने शिक्षकलाई अवश्य ख्याल रहनेछ, यदि क्लासमा धेरै मन्दबुद्धि (डल) छन् भने हाम्रो नाम बदनाम हुनेछ । इनाम मिल्नेछैन । सरकारले केही पनि दिनेछैन । यो पनि स्कूल हो नि । यसमा इनाम आदिको कुरा छैन । फेरि पनि पुरुषार्थ त गराइन्छ नि । चलनलाई सुधार, दैवीगुण धारण गर । आचरण राम्रो हुनुपर्छ । बाबा त तिम्रो कल्याणको लागि आउनुभएको छ । तर बाबाको श्रीमत्तमा चलन सक्दैन् । श्रीमतले भनोस् यहाँ जाऊ, तर जाँदैन् । भन्छन्- यहाँ गर्मी छ, यहाँ ठण्डा छ । बाबालाई चिन्दैनन्, कसले मलाई भन्दै छ ? यी साधारण रथ नै बुद्धिमा आउँछ । उहाँ बाबा बुद्धिमा आउँदै आउँदै । बडा राजाहरूको कति सबैलाई डर रहन्छ । ठूलो अधिकार (अथोरिटी) हुन्छ । यहाँ त बाबा भन्नुहुन्छ- म गरिब निवाज (गरिबहरूलाई दया गर्ने) हुँ । म रचयिता र रचनाको आदि-

२०७० फागुन ०१ बिहीबार १३.०२.२०१४ प्रातः मुरली ओम् शान्ति "बापदादा" मधुबन

मध्य अन्त्यलाई कसैले जान्दैनन् । कति धेरै मनुष्य छन् । कस्तो कस्तो कुरा गर्छन्, के के बोल्छन् । भगवान् के चीज हो, यो पनि जान्दैनन् । आश्चर्य छ नि । बाबा भन्नुहुन्छ— म साधारण तनमा आएर आफ्नो र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको परिचय दिन्छु । ८४ को यो सिंढी कति स्पष्ट (क्लीयर) छ ।

बाबा भन्नुहुन्छ— मैले तिमीलाई यो बनाएको थिएँ, अब फेरि बनाइरहेको छु । तिमी पारसबुद्धि थियौ, फेरि तिमीलाई पत्थरबुद्धि कसले बनायो ? आधाकल्प रावण राज्यमा तिमी गिदैँ आएका हो । अब तिमीलाई तमोप्रधानबाट सतोप्रधान अवश्य बन्नु छ । विवेकले पनि भन्छ— बाबा हुनुहुन्छ नै सत्य । उहाँले अवश्य सत्य नै बताउनुहुनेछ । यी ब्रह्माले पनि पढ्छन्, तिमी पनि पढ्छौ । यिनले भन्छन्, म पनि विद्यार्थी (स्टुडेन्ट) हुँ । पढाइमा ध्यान दिन्छु । यथार्थ (एक्युरेट) कर्मातीत अवस्था त अहिले बनेको छैन । यस्तो को होला जसले यति उच्च पद प्राप्त गर्नको लागि पढाइमा ध्यान नदिओस् । सबैले भन्नेछन्— यस्तो पद अवश्य मिल्नुपर्छ । बाबाका हामी बच्चाहरू हो त्यसैले अवश्य मालिक हुनुपर्छ । बाँकी पढाइमा तल-माथि त हुन्छ नै । अब तिमीलाई ज्ञानको सार (तन्त्र) मिलेको छ । शुरुमा त पुरानै ज्ञान थियो । बिस्तारै-बिस्तारै तिमीले बुझ्दै आएका हो । अहिले सम्भन्ध्यौ— ज्ञान त वास्तवमा हामीलाई मिलेको छ । बाबाले पनि भन्नुहुन्छ— आज म तिमीलाई गुह्य-गुह्य कुराहरू सुनाउँछु । तुरुन्तै त कसैले जीवनमुक्ति पाउन सक्दैन । सारा ज्ञान लिन सक्दैन । पहिले यो सिंढीको चित्र कहाँ थियो र । अब सम्भन्ध्यन् वास्तवमा हामीले यसरी चक्र लगाउँछौ । हामी नै स्वदर्शन चक्रधारी हो । बाबाले हामी आत्माहरूलाई सारा चक्रको रहस्य सम्भाउनुभएको छ । बाबा भन्नुहुन्छ— तिम्रो धर्मले धेरै सुख दिन्छ । बाबा नै आएर तिमीलाई स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ । अरूको सुखको समय त अहिले आएको छ, जबकि मृत्यु सामुनै खडा छ । यो हवाईजहाज, विजुली आदि पहिले थिएनन् । उनीहरूको लागि त मानौं अहिले स्वर्ग हो । कति ठूला-ठूला महल बनाउँछन् । सम्भन्ध्यन्— अहिले त हामीलाई धेरै सुख छ । लन्डनमा कति छिटो पुग्छन् । बस्, यहीँ स्वर्ग सम्भन्ध्यन् । अब उनलाई जब कसैले सम्भाऊन्— स्वर्ग त सत्ययुगलाई भनिन्छ, कलियुगलाई कहाँ स्वर्ग भनिन्छ र । नर्कमा शरीर छोड्यो भने अवश्य पुनर्जन्म पनि नर्कमा नै लिनेछ । पहिले तिमीले पनि यी कुराहरू बुझ्दैन्थ्यौ । अब बुझेका छौ । रावण राज्य आएपछि हामी गिर्न थाल्छौ, सबै विकार आउँछन् । अहिले तिमीलाई सारा ज्ञान मिलेको छ, त्यसैले चालचलन आदि पनि बडो सभ्य (रोयल) हुनुपर्छ । अहिले तिमी सत्ययुगमा भन्दा पनि धेरै मूल्यवान् छौ । बाबा जो ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, उहाँले सारा ज्ञान यतिबेला दिनुहुन्छ । अरू कसैले पनि ज्ञान र भक्तिलाई बुझ्न सक्दैन । मिलावट (मिक्स) गरिदिएका छन् । सम्भन्ध्यन्— शास्त्र पढ्नु, यो ज्ञान हो अनि पूजा गर्नु भक्ति हो । अब बाबाले फूल बनाउनको लागि कति मेहनत गर्नुहुन्छ । बच्चाहरूलाई पनि दया आउनुपर्छ— हामीले बाबालाई बोलाउँछौ— पतितहरूलाई आएर पावन बनाउनुहोस्, फूल बनाउनुहोस् । अब बाबा आउनु भएको छ भने स्वयम्प्रति पनि दया गर्नुपर्छ । के म यस्तो फूल बन्न सक्दिन ! अहिलेसम्म म बाबाको दिलतख्तमा किन चढ्न सकेको छैन ! ध्यान दिएको छैन । बाबा कति दयावान् हुनुहुन्छ । बाबालाई बोलाउँछन् नै— पतित दुनियाँमा आएर पावन बनाउनुहोस् । जसरी बाबालाई दया आउँछ, त्यस्तै बच्चाहरूलाई पनि दया आउनुपर्छ । नत्र सतगुरुको निन्दक ठाउँ न पायें । यो त कसैको स्वप्नमा पनि थिएन होला— सतगुरु को हुनुहुन्छ ? मानिसहरूले गुरुहरूको लागि सम्भन्ध्यन्— कहीं श्राप नदिऊन्, अकृपा नहोस् । बच्चा जन्मियो, सम्भन्ध्यन् गुरुको कृपा भयो । यो हो अल्पकालको सुखको कुरा । बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! स्वयम्माथि दया गर । देही-अभिमानि बनेमा धारणा पनि हुनेछ । सबै थोक आत्माले नै गर्छ । मैले पनि आत्मालाई पढाउँछु । आफूलाई आत्मा पक्का सम्भन्धि अनि बाबालाई याद गर । बाबालाई याद नै गरेनौ भने विकर्म विनाश कसरी हुनेछ ? भक्तिमा पनि याद गर्छन्— हे भगवान् दया गर्नुहोस् । बाबा मुक्तिदाता (लिवरेटर) पनि हुनुहुन्छ भने पथप्रदर्शक (गाइड) पनि हुनुहुन्छ... यो पनि उहाँको गुप्त महिमा हो, बाबा आएर सबै बताउनुहुन्छ— भक्तिमार्गमा तिमी याद गर्छौ । म आउँछु अवश्य आफ्नो समयमा । यस्तो होइन, जब चाहूँ तब आऊँ । ड्रामामा जब निश्चित छ, तब नै आउँछु । बाँकी यस्तो विचार पनि कहिल्यै आउँदैन । तिमीलाई पढाउनेवाला उहाँ बाबा हुनुहुन्छ । यिनले पनि उहाँसँग नै पढ्छन् । उहाँले कहिल्यै कुनै पनि भूल गर्नुहुन्न, कसैलाई दुःख दिनुहुन्न । बाँकी सबै नम्बरवार शिक्षक हुन् ।

उहाँ सच्चा बाबाले तिमीलाई सत्य नै सिकाउनुहुन्छ । सच्चाको बच्चा पनि सच्चा । फेरि भूटाको बच्चा बनेपछि आधाकल्प भूटो बन्छौ । सच्चा बाबालाई नै भुल्छन् ।

सबैभन्दा पहिले त सम्भाऊ— यो सत्ययुगी नयाँ दुनियाँ हो या पुरानो दुनियाँ हो ? अनिमात्र मानिसहरूले बुझ्नेछन्— यिनले प्रश्न धेरै राम्रो सोदछन् । यतिबेला सबैमा ५ विकारहरूको प्रवेश भएको छ । वहाँ ५ विकार हुँदैनन् । यो छ त धेरै सहज कुरा सम्भाउनको लागि, तर जसले स्वयम् नै बुझ्दैन भने उसले प्रदर्शनीमा के सम्भाउनेछ ? सेवा (सर्भिस) को बदला नोक्सान (डिस-सर्भिस) गरेर आउनेछ । बाहिर गएर सेवा गर्नु सामान्य कुरा (सानी माँको घर) होइन । धेरै समझ चाहिन्छ । बाबा हरेकको चालचलनबाटै बुझ्नुहुन्छ । बाबा त बाबा नै हुनुहुन्छ, फेरि पनि बाबा भन्नुहुन्छ— यही नै ड्रामामा थियो । कोही आउँछ भने ब्रह्माकुमारीले सम्भाउनु ठीक हुन्छ । नाम पनि ब्रह्माकुमारी ईश्वरीय विश्व विद्यालय छ । नाम प्रसिद्ध पनि ब्रह्माकुमारीहरूको नै हुनु छ । यस समय सबै ५ विकारहरूमा गिरेका छन् । उनलाई गएर सम्भाउन कति मुश्किल हुन्छ । केही पनि बुझ्दैनन्, केवल यति मात्रै भन्छन्— ज्ञान त राम्रो छ । स्वयम्ले बुझ्दैनन् । एकपछि अर्को विघ्न परिरहन्छ । फेरि युक्तिहरू पनि रच्नुपर्ने हुन्छ । पुलिसको पहरा राख्न सक्छौ, चित्र बीमा (इन्श्योर) गरिदेऊ । यो यज्ञ हो, यसमा विघ्न अवश्य पर्नेछन् । सारा दुनियाँ यसमा स्वाहा हुनु छ । नत्रभने यज्ञ नाम किन हुन्थ्यो । यज्ञमा स्वाहा हुनु छ । यसको रूद्र ज्ञान यज्ञ नाम रहेको छ । ज्ञानलाई पढाइ पनि भनिन्छ । यो पाठशाला पनि हो भने यज्ञ पनि हो । तिमी पाठशालामा पढेर देवता बन्छौ । फेरि यी सबै थोक यस यज्ञमा स्वाहा हुनेछ । सम्भाउन उसले नै सक्नेछ जसले दिनहुँ अभ्यास गरिरहन्छ । यदि अभ्यास छैन भने उसले के गर्न सक्छ ? दुनियाँका मानिसहरूको लागि स्वर्ग अहिले छ, अल्पकालको लागि । तिम्रो लागि स्वर्ग आधाकल्प हुनेछ । यो पनि ड्रामा बनेको छ । विचार गरेमा बडो आश्चर्य लाग्नेछ । अब रावण राज्य खतम भएर रामराज्य स्थापना हुन्छ । यसमा लडाईँ आदिको कुनै कुरा छैन । यो सिँढीको चित्र देखेर मानिसहरू एकदम चकित हुनेछन् । बाबाले के के सम्भाउनुभएको छ, यी ब्रह्माले पनि बाबाबाटै सिकेका हुन्, जुन सम्भाइरहन्छन् । बच्चीहरूले पनि सम्भाउँछन् । जसले धेरैको कल्याण गर्छन्, उनलाई अवश्य धेरै फल मिल्नेछ । नपढेकाले पढेकाहरूको अवश्य भारी बोक्नेछन् । बाबा दिनहुँ सम्भाउनुहुन्छ— आफ्नो कल्याण गर । यी चित्रहरूलाई सम्मुख राखेमा नशा चढ्नेछ, यसैले बाबाले (ब्रह्माले) कोठामा यो चित्र राखेका छन् । लक्ष्य-उद्देश्य कति सहज छ । यसमा आचरण धेरै राम्रो हुनुपर्छ । दिल सफा भएमा मनोकामना हासिल (पूर्ण) हुनेछ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार :

- १) सधैं स्मृतिमा राख्नु छ— हामी बेहदका बाबाका विद्यार्थी हौं । भगवान्ले हामीलाई पढाउनुहुन्छ, यसैले राम्रोसँग पढेर बाबाको नाम प्रत्यक्ष गर्नु छ । आफ्नो चालचलन बडो रोयल राख्नु छ ।
- २) बाबा समान दयावान् बनेर काँडाबाट फूल बन्नु र अरूलाई पनि फूल बनाउनु छ । अन्तर्मुखी बनेर आफ्नो वा अरूको कल्याणको बारेमा चिन्तन गर्नु छ ।

वरदान:- राम्रोमा प्रभावित हुनुको सट्टा त्यसलाई स्वयम्मा धारण गर्नेवाला परमात्मा स्नेही भव

यदि परमात्म स्नेही बन्नु छ भने देह अभिमानको रोकावटहरूलाई चेक गर । कति बच्चाहरूले भन्छन्— यो धेरै राम्रो छ या राम्री छिन् यसैले थोरै दया आउँछ... कसैको कोहीको शरीरसँग लगाव हुन्छ भने कसैको कोहीको गुण वा विशेषतासँग । त्यो विशेषता र गुण दिनेवाला को हो ? कोही राम्रो छ भने राम्रोलाई धारण गर, तर राम्रोमा प्रभावित नहोऊ । न्यारा र बाबाको प्यारा बन । यस्तो प्यारो अर्थात् परमात्म स्नेही बच्चाहरू सधैं सुरक्षित रहन्छन् ।

स्लोगन:- शान्तिको शक्ति जागृत (इमर्ज) गरेमा सेवाको गति तीव्र हुनेछ ।

☀ **शब्दार्थ :** मुराद— मनोकामना, धेरै समयदेखि मनमा रहेको अभिलाषा